

Hele, at denne Sag vil blive fremmet hurtigt, thi jeg tror, at der i mange Henseender trænges til en anden Ordning, men dog ikke med Hensyn til Politimestrenes Myndighed.

Mowrier-Petersen: Jeg kan ogsaa ganske slutte mig til den Anerkjendelse, der er blevet ydet den høitærede Minister for den ekspedite Maade, hvorpaa dette Lovforslag er fremkommet, og hvorpaa han har indsekket med et Forslag som dette, og i det Hele taget kan jeg heller ikke finde Andet, end at Lovforslaget paa en meget tilfredsstillende Maade har løst sin Opgave. Det, der hovedsagelig har bevæget mig til at begjære Ordet, er Bestemmelsen i Lovforslagets § 20. om Tilshynt med Snekastningen, hvilket allerede er omtalt af den ærede sidste Taler (Juul-Nyssensteen). Jeg maa ligesom han nære megen Betænelighed ved, at Tilshynt med Snekastningen skulde ophøre at være undergivet Politimesteren, saa at det blev Amtmanden, der havde at føre den egentlige Kontrol med Snekastningen, men jeg antager heller ikke, at noget Saadant har været Lovforslagets Mening. Der staar jo nemlig, at Politimestrene have at føre Tilshynt med Alt Snekastningen vedrørende, og med at den udføres tilbørlig. Men dermed maa det jo ogsaa være Meningen, at dette Tilshynt fra Politimesterens Side skal have nogen virkelig Betydning og ikke være et blot Skin, saa at det altsaa, naar et Sogneraad ikke tilstrækkelig opfylder sine Forpligtelser i saa Henseende, er Politimesteren, man maa henvende sig til, for at Arbejdet kan blive udført; thi dersom det ikke var Tilfældet, vilde det være meget betænkeligt, da jo Amtmanden ofte bor meget langt borte fra det paagældende Sted, og man jo ikke heller kan antage, at Amtmanden kan have det lokale Bekjendtskab, som netop Politimesteren. Skulde imidlertid Ordene, saaledes som de staa her, lade Noget tilbage at ønske med Hensyn til den Betydning, som kan tillægges Politimesterens Tilshynt, antager jeg, at de let ville kunne rettes. Jeg maa altsaa holde paa, at det egentlige Hovedtilshynt med, at Sogneraadene opfylde deres Forpligtelse, bliver hos Politimesteren, skjøndt han ikke mere skal have Sognefogederne, som jo fortere under ham, til at være de nærmeste Tilshyntshavende, men derimod Snekogden. Jeg skulde forøvrigt være meget tilbøielig til ogsaa at holde paa, at man i Stedet for Snekogderne bibeholdt Sognefogederne, der, som bemærket, staa under Politimesteren, saa at altsaa den Indvending ikke kan reises, som man nu gjør, at det ikke mere skal være en

under Politimesteren umiddelbart staaende Person eller Bestillingsmand, der skal have med Snekastningen at gjøre. Det vilde jo ogsaa i saa Henseende lette Kommunerne for en Udgift, naar man ikke skal have lønede Snekogeder; thi skal man have Snekogder, og det skal være Mænd, der virkelig tage sig af Sagerne, tror jeg, man vanskelig vil kunne undgaa at give de Mænd et vederlag derfor. Det er egentlig for mig et Punkt af temmelig stor Bigtighed, thi jeg frygter for, at naar det ikke i det Væsentlige bliver ved det Gamle, vil Snekastningsarbejdet ikke blive udført med den tilbørlige Punctlighed og Akturatesie, skjøndt det ganske vist maa indrømmes, at det for Diebliffet paa mange Steder heller ikke udføres saa godt, som det kunde ønskes; men der er Ingen, som svarer for, at det ikke kan blive endnu ringere. Jeg kan forøvrigt i alt Væsentligt slutte mig til Lovforslaget. Jeg skal blot gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne om Forslagets enkelte Paragrafer. Med Hensyn til, hvad det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen) udtalte om § 1, nemlig at forandre Bestemmelsen til „ikke-private Veie“, tror jeg, at en saadan Forandring kan blive betænkelig, da man derved maasse vilde indbringe for mange Veie. Med Hensyn til § 3 er jeg derimod meget stemt for, at der blot bliver fastslaaet, at Arbejdet skal udføres som Naturalarbejde. Jeg kan i Grunden slet ikke tænke mig, at en Kommune, vilde indlade sig paa at lade Arbejdet udføre paa anden Maade end som Naturalarbejde. Det er jo en ren Hasard for en Kommune ved Begyndelsen af Vinteren at ville indlade sig paa en Vicitation eller Afford med leiede Jolk, da man jo ikke veed, hvorledes Snefaldet kan blive i den Vinter, og de Bemærkninger, der i saa Henseende ere gjorte, kan jeg ganske tiltræde. At det ellers i mange kommunale Forhold kan være at foretrække, at Arbejdet udføres efter Vicitation eller ved Afford, vil jeg vel indrømme; men hvad Snekastningen angaar, da er det et ganske eiendommeligt Forhold, og der kan jeg ikke se Andet, end at Hovedreglen — eller det, man godt kan statuere som den eneste Maade, hvorpaa Arbejdet skal udføres — maa være Naturalarbejde. Jeg maa ogsaa ganske slutte mig til, hvad der er blevet sagt: Bliver det en gunstig Afford for den, der har overtaget Arbejdet, saa tjener han Pengen ved det, og det bliver Kommunen, der kommer til at betale; bliver det derimod et Nar, hvor der falder overordentlig megen Sne, maa man være belavet paa, at Vedkommende ikke kan udføre Arbejdet, og Kommunen maa saa alligevel udføre det. Jeg vil for min Kommunes